

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 30. september 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Malene Lejbach
Sagsnr.: 2019-0030-2518
Dok.: 1216177

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 243 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. september 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 243 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i forlængelse af samrådet den 27. august 2019 om rekordhøje sagsbehandlingstider redegøre for, hvilke afledte konsekvenser en lang sagsbehandlingstid kan have for sagens endelige udfald og fastsættelse af straffen, f.eks. vidners hukommelse, beviser, forældelsesfrister mv.”

Svar:

Som det også fremgår af min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 242 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, tager jeg problemet med den stigende sagsbehandlingstid og konsekvenserne heraf meget alvorligt, og det ligger mig meget på sinde at finde en løsning.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”En lang sagsbehandlingstid kan i visse tilfælde have afledte konsekvenser i forhold til forældelse.

Om forældelse kan det generelt oplyses, at forældelsesfristen som udgangspunkt regnes fra tidspunktet, hvor den strafbare handling blev begået. Forældelsesfristen afbrydes, når politiet foretager sigtelse, eller når anklagemyndigheden foretager rettergangsskridt, herunder eksempelvis forsvarerbeskikkelse under efterforskningen.

Tidspunktet for forældelsens indtræden afhænger af, hvilket strafmaksimum der er hjemlet i loven for den pågældende forbrydelse, jf. straffelovens § 93. Forældelsesfristen er henholdsvis 2, 5 og 10 år, når der ikke er hjemlet højere straf end henholdsvis 1, 4 og 10 år for den pågældende lovovertrædelse, og er der herudover ikke hjemlet højere straf end fængsel på bestemt tid, er forældelsesfristen 15 år. Forbrydelser med strafferamme op til fængsel på livstid, f.eks. drab, forældes ikke, og efter straffelovens § 93 a indtræder forældelse heller ikke, når lovovertrædelsen er omfattet af en af Danmark tiltrådt mellemfolkelig overenskomst, ifølge hvilken strafansvaret er uforældeligt.

Af det anførte følger, at der tidligst kan indtræde forældelse, når der er forløbet 2 år uden, at politiet eller anklagemyndighed har rejst sigtelse eller foretaget rettergangsskridt.

Endvidere kan en lang sagsbehandlingstid i nogle tilfælde have afledte konsekvenser for sagens beviser. I forhold til vidneforklaringer er det en generel antagelse, at f.eks. øjenvidners

hukommelse kan svækkes over tid, hvilket kan have betydning for sagens udfald, mens det samme ikke nødvendigvis gør sig gældende i forhold til f.eks. sagkyndige vidners forklaring. Udfaldet af en straffesag afhænger imidlertid af en konkret vurdering af sagens samlede beviser. I den forbindelse kan det nævnes, at tekniske beviser som f.eks. DNA, fingeraftryk og videoovervågning ikke svækkes af lang sagsbehandlingstid.”